

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. augusztus 4.
(vasárnap)**

Horváth Géza

RENDELÉSE SZERINT

Énekek: 119,1; 685; 25,5; 199

Lekció: 1Krón 13

Alapige: 1Krón 13,3

Imádkozzunk!

Köszönjük, hogy dicsőíthetünk és magasztalhatunk Téged, örökkévaló Urunk, a gyülekezet közösségében. Köszönjük, hogy azért rendelted ezt a napot, hogy közösen hallgassuk a Te igéd áldott üzenetét. Köszönjük, hogy ez azért lehetséges, mert itt vagy közöttünk, bár szemünkkel nem látunk, mégis engedd meg, hogy halljunk Téged, és legfőképpen azt, hogy ne csak halljuk, hanem értjük is azt, amit nekünk mondani akarsz. Köszönjük, hogy jöhettünk Hozzád a mögöttünk lévő hét minden öröméből vagy bánatából. Köszönjük, hogy hozhatjuk Eléd a mi életünket, terheinket, nehézségeinket, fájdalmainkat; hozhatjuk Eléd örömeinket és hálaadásunkat is. Te tudod, hogy ki-ki milyen lelkiállapotban van itt közülünk; mi az, ami a bensőnkben minket körülvesz, ami bennünket izgat, amivel foglalkozunk; vagy mi az a szomorúság, ami miatt fáj a szívünk, mi az a gyász, ami miatt szomorúak vagyunk vagy mi az a keserűség, ami csalódást okozott nekünk.

Köszönjük, egész lényünkkel, amint vagyunk, úgy jöhetünk Hozzád, hogy igédnek áldott szent ereje munkálkodjon bennünk. Köszönjük, hogy amikor igéddel megszólítasz, akkor feddeni, tisztítani, jobbítani akarsz bennünket, de legfőképpen azt akarod, hogy a Te utadon járjunk és Hozzád ragaszkodjunk.

Kérünk, hogy szentelj meg most bennünket úgy, hogy elszakadjunk minden hiábavalóságtól, e gonosz világtól. Engedd megélnünk azt, Urunk, hogy a gyülekezet közösségében a szentség vesz körül bennünket, azért, mert a Te jelenléted megvidámít, éltet, bátor szívet ad. Drága Urunk, kérünk, hogy adj nekünk Irán-

RENDELÉSE SZERINT

---

tad való szeretetet, hódolatot, megalázkodást! Bűnbánatot Előtted, és legfőképpen vágyat arra, hogy halljuk és kövessük szent igazságodat, a Te igéd igazságát.

Hallgass meg bennünket, Jézus Krisztus nevében kérünk!

Ámen.

Igehirdetés

Az igét az előbb felolvasott igeszakasz alapján szeretném hirdetni Isten Szentlelke segítségével. Hadd olvassam még egyszer a Krónikák 1. könyve 13. fejezetének a 3. versét, amikor Dávid azt mondja Izrael egész gyülekezetének: „...*hozzuk ide a mi Istenünknek ládáját mi hozzánk, mert a Saul idejében nem törődtünk vele.*”

Kedves testvérek, a Bibliaolvasó Kalauz szerint a mára rendelt ószövetségi igeszakaszunk nagyon érdekes lelki üzenetet hordoz, hiszen nagyon sokan nem tudják, talán még templomba járók közül sem, hogy mi a jelentése annak a ládának, amit más helyen úgy is nevezünk, hogy „frigyláda”. Akik nincsenek lelkiileg kapcsolatban a Szentírással és az élő Úrral, azoknak esetleg a film jut eszükbe: „Az elveszett frigyláda fosztogatói”. Sokan a bibliaolvasók közül sem értik a történet másik felét, amikor a szekér meginog, és a frigyláda borulna, akkor Uzza odakap, hogy megtartsa a ládát. Akkor Isten csapást mér rá, és Uzza meghal. Úgyhogy Dávid nem is meri továbbvinni a ládát, hanem elhelyezik azt Obed-Edom házában ideiglenesen három hónapra, és csak azután viszi be Dávid a frigyládát Jeruzsálembe, és helyezi el méltó helyére.

Ez a mai Ige is nagyon szép példa arra, hogy nem szabad egy igét csak önmagában szemlélnünk! Ajánlom a testvéreknek, hogy e mellé olvassák el a Sámuel 2. könyve 6. fejezetét, mert akkor sok kérdésre választ kaphatnak, de hogyha valaki egészen világosan akar látni a kérdésben, akkor pedig majd a keddi igében meg fogja látni az 1. Krónika 15. fejezetében, hogy miért is halt meg Uzza!

Nem lehet azzal vádolni Istent, hogy igazságtalan, mert ilyeneket is hallottam már a szolgálatom alatt, hogy „micsoda igazságtalanság”! „Hát ez az Uzza jót akart; be akart segíteni, mert különben leborult volna a láda!” Igen, de Isten mégis csapást mért rá, úgyhogy azt a helyet Péres-Uzzának, vagyis „Uzza csapásának” nevezik mind a mai napig – mondja a Szentírás.

Azzal kezdődik a történet, hogy Dávid király lesz, és Dávid a királysága elején eljut odáig, hogy ez a láda, amit annak idején a filiszteusok visszaadtak, nincs a helyén, hanem már nagyon régóta Kirjáth-Jeárimban van, Abinádáb házában. A Sámuel könyvéből tudjuk, hogy ez körülbelül húsz év volt, míg a ládát otthagyták, nem vitték be oda, ahova kellett volna. Abinádáb házában elhelyezték, és húsz év után Dávidnak eszébe jutott, hogy nincs ez így jól. Összehívja a vezetőket, aztán összehívja az egész népet, és megbeszéli velük, hogy hozzák be a ládát Kirjáth-Jeárimból, mert méltó helyre kell tenni. Abinádáb két fia közül az egyik a szekér előtt ment, a másik a szekéren ült, így hozták a ládát, amit egy új szekérré tettek, és ekkor történt, hogy Uzza megfogta, és halva esett össze.

Az első kérdés az, hogy a Bibliában mi a frigyláda jelentése? Feltehetjük a kérdést, hogy kell-e ma frigyláda; vagy miért nincs már meg a frigyláda?

Elmondom, hogy Isten ígéje szerint mi a frigyláda szerepe. Csak a Bibliát és az ígét kell komolyan vennünk, hiszen Isten kijelentette a Mózes könyvében, hogy a frigyláda jelentősége az, hogy a két Kérub között lakozik az Úr, és ami még fontosabb: „onnan beszélek hozzád!” Tehát a láda azt jelenti egyrészt, hogy nekünk egy beszélő Istenünk van, aki szólni akar hozzánk, másrészt pedig Isten megszólal, és ez a szó jelenti az embernek az életet. Azt mondja a zsoltáros: ha Isten elhallgatna, akkor mi olyanok lennénk, mint a sírba szállók. Akkor nem is érdemes élni; akkor minden reménytelen, minden célt eltévesztünk! Nincs semmi jövőnk, ha Isten nem szól! Ezért olyan nagyon fontos, amikor a gyermek Sámuel azt mondja: „szólj Uram!” Sok mindent nem értek még, de „szólj Uram, hallja a Te szolgád!” Aztán majd megértett mindent Sámuel.

Tehát a „láda” jelentése elsősorban az, hogy Isten beszél. A ládában őrzött dolgok is nagyon fontosak, hiszen abban őrizték a törvényt, a tízparancsolatot, a mannából egy darabot és az Áron vesszejét. Mit jelentett ez? Ez azt jelentette, hogy nemcsak olyan Istenünk van, aki beszél hozzánk, hanem olyan, aki hatalmasan cselekszik is velünk és értünk. Mert Isten nemcsak beszél, hanem nyomatékot ad annak, hogy Ő hatalmasan cselekszik a mi életünkben.

Isten hatalmáról tettek ezek bizonyosságot, hogy Neki semmi nem lehetetlen. Arról, hogy Ő szövetséget kötő Isten. Őrizték a szövetség törvényét, mert Ő megőrzi azt! Ő nem fog eltérni ettől a szövetségtől; az Övéivel kötött szövetséget nem rúgja fel, nem semmisíti meg, nem hágja át; Ő hű marad! Erről tett a láda bizonyosságot, hogy Isten hű marad akkor is, ha mi hűtlenkedünk. Akkor is, ha mi elfordulunk Tőle, Ő újból odafordul hozzánk, és kegyelmesen avatkozik bele a mi életünkbe. Isten jóságáról beszél az ige, és hadd hozzam ide azt a másik ígét, hogy „téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz!” Tehát, hogy Isten hűsége, jósága, ajándékai, kegyelmes szeretete ösztönözze az akkori embereket megtérésre.

Dávid észreveszi, és ez a mai igénk középpontja, mikor azt mondja: „hozzuk ide a mi Istenünknek ládáját mi hozzánk”, az a baj, hogy nincs itt a láda, „mert a Saul idejében nem törődtünk vele”! Érdemes lenne egyszer szólnunk Dávid alázatáról, bűnbánatáról, lelki meglátásairól, hiszen egy királynak ez egy lelki meglátás, hogy „hozzuk ide a ládát, mert a Saul idejében nem törődtünk vele”! Tehát, eltelt úgy húsz esztendő, amikor nem volt fontos, hogy Isten beszéljen; amikor nem volt fontos, hogy Isten mit mond. Nem voltunk kíváncsiak rá, hogy Isten mit akar mondani, Saul idejében ezzel nem törődtünk!

Ó, testvérek, milyen jó lenne, ha a szívünkben ilyen bűnbánat lehetne! Hogyha mi azt tudnánk mondani, hogy az életünknek van egy ilyen ideje! Amikor Péter azt mondja a hívőknek: életetek elfolyt idejében a pogányok akarata szerint éltetek, mert az akkori hívőknek volt egy olyan időszaka, amely elfolyt; amely úgy folyt el, hogy mindennel törődtek, csak Istennel nem.

Nem tudom, hogy neked volt-e ilyen bűnbánatod? Nem tudom, testvérem, hogy eljutottál-e valaha idáig, mint Dávid, hogy ez a nagy baj: a Saul idejében

RENDELÉSE SZERINT

---

nem törődtünk vele! Az életemnek eltelt húsz, harminc, negyven, hatvan éve, és ebben az időben sok mindennel foglalkoztam, sok mindennel törődtem, csak Isten igéjével nem. Micsoda drága, áldott vezető az ilyen, aki azt mondja, hogy behozzuk a középpontba az Isten igéjét; mert a láda tulajdonképpen ezt jelenti: Isten beszél! Nekünk azért nincs szükségünk már ládára, mert van Bibliánk, és mióta van Biblia, azóta nem kell frigyláda, mert Isten innen akar beszélni velünk.

Éppen ezért nagyon fontos és nagyon drága dolog, hogyha megnézed ezen a mai alkalmon velem együtt, hogy hol áll Isten igéje az életedben! Most nem az a kérdés, hogy mennyi a fizetésed. Nem az a kérdés, hogy a boltokban nőnek-e az árak vagy nem, hanem az a kérdés, hogy hol áll az életedben Isten igéje! Vajon Kirjáth-Jeárimban van a láda – most így mondom, hogy a periférián –, vagy pedig ott van a Szent Sátorban, életed középpontjában? Boldog az, aki nek a Szentlélek úgy szól bele az életébe, hogy megláttatja ezt, bűnbánatra juttatja, és kimondatja vele az igazságot: „a Saul idejében nem törődtünk vele.”

Az életünknek van egy elfolyt ideje, elfolyt szakasza, amikor nem törődtünk azzal, hogy mit mond az ige. Azzal törődtünk, hogy mit mond a szomszéd; hogy a munkatársak mit szólnak majd; hogy a közösség, ahol élek vagy a családom mit vár el, csak azzal nem, hogy mit kíván az Úr! Mit mond Isten? Ezt bűnbánattal meg kell vallani, és az ígéhez kell ragaszkodni! Közben megláthatjuk az igében, hogy ők nem törődtek a ládával, de a láda Ura törődött velük. Milyen jó, amikor azt mondja az Úr a Lélek által: ha mi hűtlenkedünk, Ő hű marad! Amikor eltérnek tőle, Ő nem tér el tőlük, és megadja az új kezdés lehetőségét, vagy megadja a megújulásnak és a Hozzá való térésnek az alkalmát!

Tulajdonképpen ezért van a mi istentiszteletünk középpontjában is az ige. Ezért mondták a reformátorok, hogy „sola Scriptura”, és nemcsak azt mondták, hogy „egyedül a Szentírás”, hanem azt is, hogy „tota Scriptura”, a „teljes Szentírás”. Elmaradhat egy ének az istentiszteletünkön; kimaradhat egy imádság; elmaradhat, mondjuk a hirdetés, de Isten igéje és annak hirdetése viszont nem maradhat el!

Néha megpróbálták megkörnyékezni egy-egy temetés alkalmával, hogy ne legyen igehirdetés, csak egy imádság! Emlékszem, volt egy kedves hívő néni, aki azt kérte, hogy majd az ő temetésén ne legyen igehirdetés, csak egy imádság. De meg lehetett vele beszélni: lehetetlent ne tessék kérni, hogy ne legyen ige; az Úr nem engedi meg! És olyan jó, hogy ez a kedves hívő testvérünk belátásra jutott, és valóban, mikor az Úr hazaszólította, akkor hirdethettük is Isten igéjét és akaratát! Szoktam azt mondani, hogy Pál apostol, az apostolok, Ábrahám, meg az ószövetség hívői is reformátusok voltak, és akkor persze sokan elkezdének mosolyogni, az hogy lehet, „1517-től vagy 1550-től számíthatjuk azt, hogy van reformátusság.” Mondom: nem, mert a református azt jelenti: aki az ígéhez ragaszkodik!

Pál apostol is azért volt „református”, meg mindenki az, aki az ígéhez ragaszkodik. Ábrahám is elindult az Isten kijelentésének engedelmeskedve. Az Ószövetség hívői, akikről a Zsidókhöz írt levél 11. fejezetében olvashatunk a

hithősök sorában, nem azért voltak hívők, mert hittek a maguk módján, hanem mert hitből cselekedtek az Isten akaratát, és elrejtették a gyermeket, nem félték a király haragjától. Gedeon a saját apja berkeiben és házában kezdte el kiirtani, kidobni a bálványszobrokat és bálványisteneket. Ők az ígérez ragaszkodtak, és lehet, hogy ma van református közösség, ahol ugyan a nevében benne van, de nem ragaszkodnak az ígérez! Nem azt mondják, hogy „az ígét tesszük közézre”, hanem sajnos az ige Kirjáth-Jeárimban van! Van dicsőítő zenekar, meg sok minden, csak éppen hol a láda?

Testvérek, mindig ezt kell megnéznünk Isten ígézéből, hogy hol van az az Úr, aki beszél! A közében? „Minden csendre térve Ő előtt hulljon térdre. Az aki hirdeti S Hallja itt az Ígét: Adja néki szívet”, vagy pedig Kirjáth-Jeárimban hagytuk a ládát? Hogy Uzza története mit mond nekünk ma, azt Sámuel 1. könyvének 6. fejezetéből megtudhatjuk, de hadd olvassam a Krónikák 1. könyvének 15. fejezetét, amiből láthatjuk, hogy Uzza miért halt meg! Hívatta Dávid a Lévitákat: *„És monda nekik: ti vagytok a Léviták családfői. Szenteljétek meg magatokat s a ti atyátokfiat, és vigyétek az Úrnak, Izráel Istenének ládáját arra a helyre, amelyet készíttettem számára. Minthogy kezdettől fogva nem míveltétek ezt, az Úr, a mi Istenünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük őt a rendtartás szerint. Megszentelék azért magokat a papok és a Léviták, hogy vigyék az Úrnak, Izráel Istenének ládáját. És felvevék a Léviták fiai az Isten ládáját, úgy, amint Mózes meghagyta volt az Úrnak beszéde szerint, a rudakkal vállaikra.”*

Valaki a nyolcórái istentisztelet után egy érdekes megfogalmazást tett ott a kijáratnál: amit kézzel kellett volna csinálni, azt automatizálták. Modernizálták, mert tudniillik feltették egy új szekérre, és Uzza bűne az volt, hogy ebbe belekezdett. Ezt nem lett volna szabad, mert Isten elmondta, hogy a ládát a Léviták vigyék rudakon és a vállukon! Ezt nem lehetett szekérre tenni! Hadd fogalmazzam meg az ige mai, lelki üzenetét: ha nem ragaszkodsz Isten ígézéhez; ha nem leszel engedelmes gyermeke az Úrnak, és nem az ige szerint jársz, a csapás és az ítélet csak idő kérdése! Csak idő kérdése volt, hogy az ökrök mikor térnek félre; mikor billen meg a szekér; mikor borul el a láda; mikor kell Uzzának odakapni!

És akkor eltelik három hónap, mert Dávid is úgy megretten, hogy nem meri behozni a ládát, hanem elhelyezik Obed-Edom házában. Ezért meg is áldja az Úr Obed-Edom házát, és három hónap után Dávid eljut oda, hogy a baj nem ott van; a baj nálunk van! Összehívja a Lévitákat, és azt mondja: szenteljétek meg magatokat! Vagyis: tisztítsátok meg magatokat; tartsatok bűnbánatot; mutassátok be az engesztelést, mert akkor még Jézus Krisztusnak az engesztelő áldozata nem történt meg! Figyeljük meg, itt van az ígében olyan világosan: „a mi Istenünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük őt a rendtartás szerint”!

Testvérek, Istennél van egy rendtartás! Ez azt jelenti, hogy Isten elrendelt mindent, tehát nem úgy van, hogy majd mi eldöntjük, hogyan csináljuk! Nem úgy van, hogy feltesszük a ládát a szekérre, aztán a szekeret kidíszítjük, adjuk

RENDELÉSE SZERINT

---

meg a módját! Utána felvirágozzuk, aztán a ládából lesz egy bálvány. Nem! Isten azt rendelte el, hogy „tegyetek rá rudat, vegyétek a vállaitokra, és a Léviták így vigyék”! Volt, amikor így vitték, például Jerikónál. És mi lett a következménye? Győzelem. Leomlottak Jerikó kőfalai! Amikor pedig nem így vitték a ládát, akkor meg vereség!

Tehát, ha nem úgy viszed Isten ládáját; ha nem tartod meg az Úr rendeléseit, akkor miért csodálkozol az életedben a csapásokon? Hát egyenes következménye! A sok zsákutcának, amit megjártunk vagy megjárunk, vagy amiben most benne vagy testvérem talán; a sok felesleges kínlódásnak, könnynek, a sok rettenetes bajnak nem ez az oka? Nem kellene bűnbánatra jutni emiatt, hogy nem törődtünk vele, nem a rendtartás szerint jártunk el? Még a háziasszony-nak is a recept szerint kell beletenni az anyagokat a süteménybe! Nem tehet két tojással többet, mert úgyis van tojás; akkor már kemény lesz a tészta, vagy valami más baja lesz! Képzeljétek el, ha egy gyógyszertárban valaki így állítana össze egy készítményt: tegyünk még bele ezt is, olyan sok por van itt; ebből is hadd menjen bele! Hát nem a szerint kell, hogy hány mikrogramm kell bele? Nem úgy van, hogy majd mi eldöntjük! Nem! Ami éppen kell, amire szükség van! Az isteni rendtartástól tudunk csak eltérni? Egy autónál is megnézzük az olajsintet, a hűtővíz szintet, mert annak itt kell lenni a maximum és a minimum között! És hogy Isten mit rendelt el, arra nem vagyunk kíváncsiak? Mi lesz ennek a következménye?

Nagyon hálás vagyok azért – és mondhatnak Pasarétre, amit akarnak –, hogy mi a rendtartás szerint tartjuk az istentiszteleteinket! Miért? Azért, mert ma sokan azt hiszik, hogy istentisztelet címén bármit tehetünk, amit akarunk. Nem! Csak amit az Isten elrendelt, semmi mást nem tehetünk! Hát ennyire komoly? Ennyire komoly, testvérek!

Tehát, Uzza esete erről beszél nekünk, hogy ilyen komolyan kell venni! Nekem volt egy kémia tanárom az általános iskolában, aki mindig azt mondta nekünk: a kémia szabályokat nem szó szerint kell tudni, hanem betű szerint! Ha egy kémia szabályt betű szerint kell komolyan venni, akkor Isten ígéjét nem így kellene komolyan venni? Hát attól el lehet térni? Nemcsak, hogy Kirjáth-Jeárimban hagyni; hogy perifériára helyezni, hanem még az is kérdés: hogyan viszonyulni hozzá? Mikor már hozzák vissza, félúton megállva: csak tegyük be Obed-Edom házába! Nem, hanem Dávid az Urat magasztalva, Őt dicsőítve beviszi Jeruzsálembe, a sátorba: onnan beszéljen hozzánk az Úr!

Uzza esete biztasson és figyelmeztessen bennünket arra, hogy az ige iránti minden engedetlenségnek – nem mindegy, hogy egy felekezet istentiszteletben mit gyakorol; hogy milyen a te keresztyén életed; mert azt látjuk, hogy ige szerint kell, az ígéhez ragaszkodva – meglesz, és megvan a következménye! Ezért, testvérek, hadd helyezzem ma a szívetekre ezt a drága ígét, amit Isten adott nekünk: vissza, az Őt megillető helyre! Ne halogassuk, hogy igaza van Isten ígéjének! Mindenkinek, higgyétek el, áldás lesz az életén: megáldá az Úr Obed-Edom házáat! Azt a közösséget, azt a gyülekezetet, azt a hívő embert, aki azt mondja, hogy „én az ígéhez akarok ragaszkodni”, Isten meg fogja áldani! Le-

het, hogy nem lesz népszerű, mert ez vesz ma körül bennünket. Aki ma az ígé-
hez akar ragaszkodni, az nem népszerű, de még az elődöm mondta annak ide-
jén: nekünk nem népszerűnek kell lennünk, hanem igeszerűnek! Ez így van! Le-
het, hogy elveszted a népszerűséget! Lehet, hogy el fognak menni harmincan a
gyülekezetből, mert ők másképpen gondolják! Teljesen mindegy, hogy hogyan
gondolják, hogyan gondolod, meg én hogyan gondolom, egy a fontos: mit mond
az ige!

Mi ehhez szeretnénk ragaszkodni, és azokkal együtt szeretnénk Istent ma-
gasztalni és dicsőíteni, akik ezt mondják: „Mélyen meghajlok, ím, színed előtt,
Töltsd ki kegyelmedet, önts ki erőd!” „Szólsz hozzám, Istenem, s én választ ad-
ni készen, Már-már megindulok, hogy rád bízam magam!” De indulj is el, és
tartsd meg az Ő parancsolatait, mert az Ő parancsolatai nem nehezek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, hálaadással köszönjük, hogy nemcsak beszélő Isten vagy,
hanem tettél is miérettünk, és hatalmasan cselekedtél. Köszönjük, hogy ne-
künk nem a manna kell őriznünk vagy az Áron vesszejét, még a törvényköny-
vet sem, hiszen ott van a Bibliában, a Te hatalmas szavad és tetteid Jézus Krisz-
tusban nyilvánult meg. Köszönjük, hogy az úrvacsorában és a keresztségben, a
sákramentumokban szemlélhetjük, hogy Te hatalmasan cselekvő Isten vagy,
aki nem akartad a bűnös ember halálát, hanem azt akartad, hogy megtérjen az
ő útjáról és éljen. Köszönjük, hogy ezért hirdetteted a Te ígédet és tárod a gyü-
lekezet színe elé ennek bizonyítékait, kegyelmes tetteidnek az ajándékait. Ma-
gasztalunk Téged, Jézus Krisztusért, a mi Urunkért, akiben ezt a beszédet fel-
erősítetted, aki által szóltál hozzánk. Őt küldted, Urunk, hogy életünk legyen
és bővölködjünk.

Kérünk Téged, segíts el bennünket bűnlátásra, hogy meglássuk, hol van
az ige az életünkben; hova kellene helyezni az ígét; hogyan kellene annak tel-
jes mértékben alárendelni az életünket és igazat adni a Te beszédednek. Bár-
csak mi is úgy lennénk, mint a zsoltáríró: „Szívembe rejtettem a Te beszédedet,
hogy ne vétkezzem ellened.” Bocsásd meg, hogy volt az életünknek egy olyan
szakasza, amelyre elmondható, hogy ezzel nem törődtünk, és közben a legfon-
tosabbal, a leglényegesebbel nem törődtünk, nemcsak a Te beszédeddel, hanem
a saját üdvösségünkkel, az örök életünkkel sem. Nem törődtünk a megváltás
drága ajándékával, Jézus Krisztus vérével, aki Önmagát adta értünk. Jövünk
most Hozzád, Urunk, és megvalljuk Neked, hogy Nálad van a bocsánat, hogy
féljük Téged. Te adhatsz nekünk új szívet, új reményt, megújulást, megtisz-
tulást. Add, hogy meg tudjuk magunkat szentelni ilyen értelemben! Légy jelen
az életünkben és Te határozz meg mindent! Törj le minden ellenállást a mi szí-
vünkben, Urunk, hiszen remény, vigasz, megoldás csak Te vagy!

Ezért kérünk Téged, Urunk, hogy áldj meg így bennünket a gyülekezetben,
hogy ígéd a középpontban lehessen. Áldd meg a betegeinket, hogy ígéd vigasz-
talja őket. Áldd meg a gyászolókat, azokat is, akik a héten temették szerettüket,

RENDELÉSE SZERINT

és azokat is, akik még ezután fognak temetni. Kérünk Téged, hogy hadd legyen ír s gyógyító erő számukra a Te beszéded, hiszen Te vagy a minden vigasztalásnak Istene! Kérünk, hogy áldd meg a csendeshéten levőket, csendeshétre indulókat! Áldd meg a szabadságon levő testvéreket, akik testileg is pihennek: gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket vagy a munkába igyekvőket, és ennek a nyárnak a napjait még a mi számunkra!

Kérünk, hogy hordozz bennünket sasszárnyakon, ahogy énekeljük az énekben; szereteted, hatalmad és erőd szerint, Urunk!

Ámen.

199. ének

1. Adjunk hálákat az Atya Istennek,
Mennynek és földnek szent teremőjének,
És embereknek gondviselőjének, Éltetőjének.

2. Mert ő mihozzánk atyai szerelmét,
Kijelentette drága szent igéjét,
Mellyel táplálja híveinek lelkét, Nyújtja kegyelmét.

3. És ő megáldja benne reménylőket,
Erősít minden erőtelenséget,
Világosítja homályos szívünket, Setét elménket.

4. Atya Istennek mindezekért légyen
Dicséret és nagy dicsőség mennyégben,
Fiával s Szentlelkével egyetemben, Örökké! Ámen.